

Într-o clipă de cumpănă

Flavius

Într-o clipă de cumpănă
m-am desprins din angoasele care mă țineau legat
de iluzia stoică a forței de regenerare.

Cuvintele se înlănțuiau în propoziții finale
cu scopuri nedelimitate,
palmele aplaudau spectacolul grotesc
prin care un președinte spunea unui popor sărac
să trăiască bine.

Deseori
vedeam oamenii înghesuindu-se să capete ceva
pentru un vot anost,
aș vrea să nu mai cred că oamenii politici
ne consideră nu numai săraci ci și proști
fapt ce mă face să-i urăsc.

Se pare că nici mănuiitorii legii
nu fac dreptate oamenilor de rând,
mai degrabă îi poartă pe drumuri întortocheate,
să renunțe singuri la ce li se cuvine.

Dreptul este numai al celor cu dare de mână.